

บทความวิจัย (Research Article)

การใช้กิจกรรมพหุปัญญาเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่าน การเขียน ภาษาอังกฤษ และการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 USING MULTIPLE INTELLIGENCES ACTIVITIES TO ENHANCE ENGLISH READING, WRITING AND ANALYTICAL THINKING ABILITIES AMONG GRADE 9 STUDENTS

Received: April 24, 2018

Revised: August 3, 2018

Accepted: August 14, 2018

พรชนนี ภูมิไชยา^{1*} และนิธิตา อติภทรนันท์²
Pornchonnee Poomchaiya^{1*} and Nitida Adipattaranan²

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

^{1,2}Faculty of Education, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: pornchonnee21@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา และศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดศรีดอนไชย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ 23102) จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ทั้งหมด 5 แผน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้ 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา 2) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 50 และมีระดับคุณภาพผ่าน 3) นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

คำสำคัญ: กิจกรรมพหุปัญญา ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

Abstract

The purposes of this research were to compare students' English reading ability, to compare analytical thinking ability and to study English writing ability after using multiple intelligences activities. The sample group was 23 grade 9 students who enrolled in Fundamental English course (English 23102) at Sridonchai Municipality School, Chiang Mai Province. The research instruments consisted of 5 lesson plans using multiple intelligences activities, an English reading test, a writing evaluation form, and an analytical thinking ability test. The data obtained were analyzed by using mean, standard deviation, and percentage. The findings of this research were as follows; 1) the students' English reading ability increased after they learned through multiple intelligences activities, 2) the students' English writing ability passed the pre-set criteria of 50% after they learned through multiple intelligences activities, and 3) the students' analytical thinking ability increased after they learned through multiple intelligences activities.

Keywords: Multiple Intelligences Activities, English Reading Ability, English Writing Ability, Analytical Thinking Ability

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยและกลุ่มประเทศในอาเซียน อันประกอบด้วย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน ได้รวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียว เรียกว่า ประชาคมอาเซียน จะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้เข้าสู่การเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะทางด้านสังคมวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญมากในโลกปัจจุบัน (Thanakong, 2017, p. 51) ซึ่งภาษาหลักที่ใช้สื่อสารในอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ได้บัญญัติไว้ว่า ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ (Association of Southeast Asian Nations, 2008, p. 29) ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีอิทธิพลโดยตรงในอาเซียน แรงงานที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษย่อมได้รับโอกาสที่ดีและค่าตอบแทนสูงกว่า ดังนั้น คนไทยในยุคประชาคมอาเซียนจำเป็นต้องเรียนรู้และมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ ด้วยเหตุนี้ ครูต้องพึงตระหนักถึงการเตรียมตัวนักเรียนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและวางรากฐานที่ดีทางด้านภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนการสอนที่ตรงต่อความสนใจและความถนัดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีและการเรียนรู้ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวการจัดกระบวนการเรียนรู้ไว้ใน หมวด 4 มาตรา 24 ความว่า ครูควรจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้น ครูจึงควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดและความสามารถของผู้เรียน (Ministry of Education, 2003) โดยเน้นในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับประเทศไทย การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น มีเป้าหมายที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษนั้นเป็นทักษะที่มีความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากทั้ง 2 ทักษะนี้ มีขั้นตอนการเรียนรู้ การทำความเข้าใจ และการถ่ายทอดความคิดที่ค่อนข้างซับซ้อนเป็นอย่างมาก ทักษะการอ่านถือเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต บุคคลใดมีทักษะการอ่านที่ดี บุคคลผู้นั้นก็ย่อมเข้าใจ วิเคราะห์ ตีความ และประเมินจากเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับแนวคิดของ Rungsiyakul (as cited in Duangloy, 2015) ที่กล่าวว่า การอ่านไม่ใช่เพียงแค่ให้ผู้อ่านทราบความหมายของสัญลักษณ์ตัวอักษรเท่านั้น แต่ผู้อ่านจำเป็นต้องตีความหมายจากเรื่องที่อ่าน และประเมินผลจากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ การเขียนก็มีความสำคัญไม่น้อยกว่าการอ่านในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการเขียนสรุปความนั้นถือว่าการเขียนระดับสูงและมีความสมบูรณ์แบบในการเขียน ดังที่ Torat (1991) กล่าวว่า การเขียนสรุปความถือเป็นทักษะหนึ่งที่มีความซับซ้อนและค่อนข้างยากต่อผู้เรียน ในการฝึกเขียนและผู้สอนในการสอนการเขียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kaewta (2014) ที่พบว่า นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ไม่สามารถเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นสำคัญที่ครอบคลุมเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง นักเรียนไม่มีขั้นตอนในการเขียนสรุปความ ทำให้คัดลอกประโยคเดิมมาทั้งประโยค ทำให้ไม่เป็นการสรุปความที่แท้จริง สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะในการเขียนสรุปความ นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นเพื่อเพิ่มพูนความสามารถด้านการอ่านและการเขียนแล้ว ครูควรจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางด้านสติปัญญาด้วยเช่นกัน นั่นคือ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นสร้างทักษะกระบวนการคิดให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนไว้ 5 ประการโดยหนึ่งในสมรรถนะที่สำคัญ ก็คือ ประการที่ 2 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งทักษะการคิดที่เป็นเสมือนจุดเริ่มต้นของการคิดขั้นสูงนั้น คือ การคิดเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นความสามารถในการระบุหรือปัญหา การจำแนกแยกแยะข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูล หรือเพื่อจัดกลุ่มข้อมูลอย่างเป็นระบบแล้วเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลและพิจารณาใคร่ครวญ ไตร่ตรองหาข้อมูลที่แท้จริงให้เพียงพอต่อการตัดสินใจ แก้ปัญหาและการคิดอย่างสร้างสรรค์ (Office of the Basic Education Commission, 2008)

แนวทางที่สอดคล้องในการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และการคิดวิเคราะห์ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา (Multiple Intelligences Activities) ที่อิงแนวคิดหรือทฤษฎีพหุปัญญา คิดค้นขึ้นโดย Gardner (1993) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนสามารถพัฒนาสติปัญญา (Intelligence) ในส่วนที่ขาดหายไปและสติปัญญาของมนุษย์มีได้มีเพียงหนึ่งหรือสองด้านเท่านั้น หากแต่สติปัญญาของมนุษย์มีอย่างน้อย 8 ด้าน ได้แก่ 1) สติปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ 2) สติปัญญาด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical Intelligence) คือ ความสามารถในการคิดแบบมีเหตุและผล 3) สติปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Visual-Spatial Intelligence) คือ ความสามารถในการรับรู้ทางสายตาได้ดี 4) สติปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว

(Bodily-Kinesthetic Intelligence) คือ ความสามารถในการควบคุมร่างกาย การเคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดี 5) สติปัญญา ด้านดนตรี (Musical Intelligence) คือ ความสามารถในการซึมซับ และเข้าถึงสุนทรียะทางดนตรีได้ดี 6) สติปัญญา ด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence) คือ ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์และเข้าใจผู้อื่นได้ดี 7) สติปัญญา ด้านการเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence) คือ ความสามารถในการรู้จัก เข้าใจตระหนักในตนเอง และมีสติควบคุมตนเองอย่างเหมาะสม 8) สติปัญญา ด้านธรรมชาติวิทยา (Naturalistic Intelligence) คือ ความสามารถในการรู้จักและเข้าใจธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง Cambell et al. (1999, p. 17) กล่าวว่า ทุกคนสามารถเพิ่มพูนและใช้ สติปัญญาของตนเองเพื่อพัฒนาสิ่งต่างๆ ให้กลายเป็นจริงได้ ดังนั้น ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย โดยเข้าใจถึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวนักเรียน เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถและตรงตาม ความต้องการของตนเอง สำหรับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีการอิงแนวคิดขั้นตอน การสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญาของ Lazear (1991) และผู้สอนได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการตอบสนองและพัฒนาพหุปัญญาในด้านต่างๆ ดังมีรายละเอียดขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up) ในขั้นนี้ ผู้สอนกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยเพลง (สติปัญญา ด้านดนตรี) เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน เกมบิงโกคำศัพท์ (สติปัญญาด้านภาษา) การเคลื่อนไหว ขยับกาย ขยับสมอง (Brain Gym) (สติปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว) กิจกรรมเหล่านี้ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย ดึงดูดความสนใจของ นักเรียนเพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียนรู้

2. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ในขั้นนี้ ผู้สอนอาจใช้ภาพเพื่อให้นักเรียนทายว่าเรื่องที่จะเรียนเกี่ยวกับ เรื่องอะไร หรือเล่นเกมจิ๊กซอว์ โดยให้นักเรียนทายรูปที่อยู่ภายใต้กระดาษที่เขียนหมายเลขกำกับไว้ว่าเป็นรูปอะไร (สติปัญญาด้านมิติสัมพันธ์) จากนั้นผู้สอนสอนคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยใช้บัตรภาพและการแสดงท่าทาง (สติปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ และสติปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว) ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์เพื่อเป็น การฝึกภาษา (สติปัญญาด้านภาษา) และให้นักเรียนเล่นเกมวาดภาพตามคำบอก (สติปัญญาด้านมิติสัมพันธ์และ สติปัญญาด้านภาษา) และทบทวนคำศัพท์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ในกรณีที่บทอ่านเกี่ยวกับ เรื่องธรรมชาติ ผู้สอนให้นักเรียนทำการสำรวจธรรมชาตินอกห้องเรียน เช่น การสำรวจแมงมุมที่บ้านของนักเรียน (สติปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา)

3. ขั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading) ขั้นตอนนี้ ผู้สอนให้นักเรียนอ่านเรื่องจากบทอ่านโดยใช้รูปแบบ การอ่านที่หลากหลาย โดยเริ่มจากการอ่านออกเสียง เช่น การอ่านแบบลูกโซ่ (Chain Reading) การอ่านซ้ำ (Echo Reading) จากนั้น ผู้สอนให้นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า (สติปัญญาด้านภาษา) เพื่อเป็นการกระตุ้น ให้นักเรียนตีความ และเกิดกระบวนการคิด

4. ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) ในขั้นตอนนี้ ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับบทอ่านที่ นักเรียนยังไม่เข้าใจ จากนั้นผู้สอนจะถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่านอีกครั้งและใช้เกมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถามและช่วยกันคิดหาคำตอบภายในกลุ่ม เช่น เกมบันไดงู กลุ่มไหนที่ตอบถูกจะได้โยนลูกเต๋า 1 ครั้ง และเดินไปตามบันไดเท่ากับจำนวนที่โยนได้ (สติปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์) จากนั้นอภิปรายกลุ่มและเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลต่อบทอ่านในใบงานของตนเอง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ

เรื่องที่อ่านมากขึ้น (สติปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ และสติปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง) ต่อจากนั้น ผู้สอนใช้กิจกรรมการเขียนผังเรื่องราวหรือการเขียนผังความคิด (สติปัญญาด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเขียนสรุปความ

5. ขั้นสรุปบทเรียน (Wrap-up) ผู้สอนกับนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน

งานวิจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ได้แก่ Jing (2013) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองมีประสิทธิภาพดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อีกทั้งยังกระตุ้นให้นักเรียนกลุ่มทดลองสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ Zennure and Ismail (2016) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมพหุปัญญาเพื่อการเขียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญามีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น และมีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษอีกเช่นกัน

จากหลักการและจุดเด่นของการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยพัฒนาทั้งทักษะการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์รวมทั้งช่วยพัฒนาสติปัญญาที่นักเรียนแต่ละคนถนัด พร้อมกับพัฒนาสติปัญญาด้านอื่นๆ จากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา
2. นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาล วัดศรีดอนไชย อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนชุมชนเทศบาล วัดศรีดอนไชย อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 23 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งหมด 20 คาบ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความถนัดทางการเรียน (Learning Styles) โดยใช้แบบสอบถามที่ประยุกต์มาจาก The Connell Multiple Intelligence Questionnaire for Children ของ J. Diane Connell เพื่อศึกษากิจกรรมที่นักเรียนชื่นชอบ หรือสนใจเป็นพิเศษ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาทั้ง 8 ด้านของนักเรียน ซึ่งพบว่ากิจกรรมด้านที่นักเรียนชื่นชอบ ได้แก่ สติปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ สติปัญญาด้านดนตรี สติปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ สติปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว สติปัญญาด้านธรรมชาติวิทยา สติปัญญาด้านภาษา สติปัญญาด้านการเข้าใจตนเอง และสติปัญญาด้านตรรกศาสตร์และคณิตศาสตร์ ตามลำดับ ในแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสอน ดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-up) 2) ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-Reading) 3) ขั้นระหว่างการอ่าน (While-Reading) 4) ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) 5) ขั้นสรุปบทเรียน (Wrap-up) แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่านพิจารณา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

2.2.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น โดยเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ โดยข้อคำถามจะถูกออกแบบตามลำดับขั้นความเข้าใจในการอ่านของ Bloom (1956) โดยวัดในระดับความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้และการวิเคราะห์ ใช้สำหรับทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง แบบทดสอบนี้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.84 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี โดยใช้สูตร Lovett Reliability

2.2.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษจากบทอ่านหรือเรื่องราวที่ได้อ่านในแต่ละบทเรียน โดยใช้เกณฑ์ประเมินการตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษที่ปรับจากเกณฑ์ของ Rinehart et al. (1986) ได้แก่ 1) การเรียบเรียงเนื้อหาและข้อมูล 2) ใจความสำคัญ 3) ใจความสำคัญสนับสนุน 4) การแต่งประโยคใหม่ 5) ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน แบบประเมินนี้ ได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

2.2.3 แบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบอัตนัยชนิดเขียนตอบ จำนวน 3 ข้อ โดยปรับคำถามการคิดวิเคราะห์มาจากแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน (การคิดวิเคราะห์) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 สำหรับเกณฑ์การประเมินให้คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ปรับมาจาก Office of the Basic Education Commission (2008) ซึ่งพิจารณาองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การจำแนกส่วนประกอบของข้อมูล การหาความสัมพันธ์ของข้อมูล การระบุแนวคิดหลัก

ของข้อมูล แบบวัดนี้ได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

3. ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

3.1 ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อและแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยเป็นแบบทดสอบอัตนัยชนิดเขียนตอบ จำนวน 3 ข้อก่อนการทดลอง

3.2 ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมพหุปัญญาจำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งหมด 20 คาบ และทำการประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษหลังจบการเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 ทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมทั้ง 2 ชุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และการคิดวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาค่าทางสถิติ และนำไปเปรียบเทียบกับระดับคุณภาพของเกณฑ์ ประเมินระดับคุณภาพของ Bureau of Academic Affairs and Educational Standards (2008) ดังนี้

ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
80 - 100	ดีเยี่ยม
65 - 79	ดี
50 - 64	ผ่าน
0 - 49	ไม่ผ่าน

4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test Statistic)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา (จำนวนนักเรียน 23 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
ก่อนเรียน	11.96	3.15	39.86	ไม่ผ่าน
หลังเรียน	16.17	2.70	53.90	ผ่าน

(คะแนนเต็ม 30)

จากตาราง 1 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้กิจกรรมพหุปัญญา มีค่าเท่ากับ 11.96 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.15 คิดเป็นร้อยละ 39.86 ซึ่งอยู่ในระดับไม่ผ่าน แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 16.17 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.70 คิดเป็นร้อยละ 53.90 อยู่ในระดับผ่าน

ตาราง 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

การอ่านภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	SD	df	t	p value
ก่อนเรียน	11.96	3.15	22	-10.235	.000*
หลังเรียน	16.17	2.70			

*ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตาราง 2 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญาสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมพหุปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาศักยภาพในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา (จำนวนนักเรียน 23 คน)

การเขียนครั้งที่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	10.26	1.93	51.30	ผ่าน
2	11.08	1.31	55.40	ผ่าน
3	12.26	1.32	61.30	ผ่าน
4	12.30	1.18	61.50	ผ่าน
5	12.56	1.27	62.80	ผ่าน
เฉลี่ยรวม	11.69	1.40	58.46	ผ่าน

(คะแนนเต็ม 20)

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญาในแผนการสอนทั้งหมด 5 แผนเท่ากับ 11.69 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.40 คิดเป็นร้อยละ 58.46 ซึ่งอยู่ในระดับผ่าน จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นทุกครั้ง คะแนนการเขียนครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.26 จากนั้นในการเขียนครั้งที่ 2, 3, 4 และ 5 ได้เพิ่มขึ้นเป็น 11.08, 12.26, 12.30 และ 12.56 ซึ่งอยู่ในระดับผ่านเช่นกัน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละและระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา (จำนวนนักเรียน 23 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
ก่อนเรียน	3.43	1.77	38.11	ปรับปรุง
หลังเรียน	5.13	1.60	57.00	พอใช้

(คะแนนเต็ม 9)

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนการใช้กิจกรรมพหุปัญญา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 คิดเป็นร้อยละ 38.11 อยู่ในระดับปรับปรุง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 5.13 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.60 คิดเป็นร้อยละ 57.00 มีระดับคุณภาพพอใช้

ตาราง 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

การคิดวิเคราะห์	$\bar{x}$	SD	df	t	p value
ก่อนเรียน	3.43	1.77	22	-6.653	.000*
หลังเรียน	5.13	1.60			

*ที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากตาราง 5 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญาสูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมพหุปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

1.1 กิจกรรมพหุปัญญาเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนที่ตรงกับความถนัด ความต้องการของนักเรียน และตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้เป็นอย่างดี ซึ่งในขั้นก่อนการอ่านไปจนถึงขั้นหลังการอ่านได้มีการบูรณาการให้เข้ากับกิจกรรมพหุปัญญาในแต่ละด้าน พบว่า ในกิจกรรมขั้นระหว่างการอ่าน นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการอ่านออกเสียงประโยคผ่านกิจกรรมการอ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรมการอ่านแบบลูกโซ่ (Chain Reading) กิจกรรมการอ่านแบบกลุ่ม (Group Reading) นอกจากนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสอนคำศัพท์ผ่านรูปภาพ (ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์) และการเคลื่อนไหวร่างกาย (ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว) จากนั้น ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า (สติปัญญาด้านภาษา) ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนตีความ และเกิดกระบวนการคิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Habib et al. (2012) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนโดยการใช้กิจกรรมพหุปัญญา ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการจดจำคำศัพท์ และพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและหลักไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังที่ Sinder (2001) ที่กล่าวว่า ทฤษฎีพหุปัญญามีประสิทธิภาพเป็นอย่างมากในการสอนภาษาที่สอง เนื่องจากเป็นทฤษฎีที่เล็งเห็นถึงความถนัดของผู้เรียนเป็น

หลัก ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทฤษฎีพหุปัญญาของ Gardner (1985) ที่เชื่อว่าแต่ละคนย่อมมีความสามารถที่แตกต่างกันออกไปและมีความสามารถที่ไม่เท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะโดดเด่นในด้านใดบ้าง ด้วยความสามารถ สติปัญญาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ทุกคนมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป

1.2 กิจกรรมพหุปัญญาส่งเสริมให้ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำการสำรวจกิจกรรมที่นักเรียนชอบทำหรือมีความถนัด ตามรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles) ของนักเรียนแต่ละบุคคล โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้เข้าใจถึงความสามารถที่แตกต่างกันออกไปของนักเรียน จึงสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมและพัฒนาความถนัดของนักเรียนในแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนด้านที่นักเรียนถนัดเป็นส่วนใหญ่ เช่น กิจกรรมส่งเสริมปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (การออกแบบการ์ดวันคริสต์มาส) พบว่า ในทุกกิจกรรมนักเรียนให้การร่วมมือ และให้ความสนใจในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดีและส่งผลตามกำหนดทุกคน ทำให้เห็นได้ว่า นักเรียนมีแรงจูงใจทางบวกในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความกระตือรือร้นในการเรียนเพิ่มขึ้น มาจากการจัดกิจกรรมที่ตอบสนองต่อความสามารถ ความถนัดของนักเรียน สอดคล้องกับ Christison (1996) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย และตรงกับความสนใจ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน มีการจัดสิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนโดยออกแบบกิจกรรมตามสติปัญญา ความสามารถของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน และมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับการเรียนการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามสติปัญญา ความสามารถ และความถนัดของตนเอง ซึ่งมีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน ทำให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในทางที่ดีขึ้น

1.3 กิจกรรมพหุปัญญาส่งเสริมให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และมีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนโดยออกแบบกิจกรรมที่ตอบสนองต่อสติปัญญาของนักเรียนแต่ละคน เลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจทางบวกในการเรียน ทำให้นักเรียนคลายความวิตกกังวล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Esther (2012) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ กลายเป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้น และกระตุ้นให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จะช่วยให้นักเรียนมีภาวะอารมณ์ที่ดี พร้อมให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.1 กิจกรรมพหุปัญญาส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการเขียนผังเรื่องราว/การเขียนผังความคิด เมื่อนักเรียนได้อ่านเรื่องและได้ทดสอบความเข้าใจในการอ่านโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้ว ก่อนที่นักเรียนจะลงมือเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียน

ทำงานกันเป็นกลุ่มโดยนำข้อมูลจากเรื่องที่ได้อ่านมาเขียนผังเรื่องราว/เขียนผังความคิดเพื่อเป็นการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องราวที่ได้อ่าน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจว่าเนื้อหาส่วนใดที่ควรนำมาเขียนสรุปความ ซึ่งการเขียนผังเรื่องราว/การเขียนผังความคิดนั้นเป็นการส่งเสริมปัญญาด้านมิติสัมพันธ์แก่นักเรียนที่มีความโดดเด่นในด้านนี้ ในขณะที่เดียวกันยังเป็นการช่วยพัฒนาฝึกฝนนักเรียนคนอื่นๆ ที่ไม่ได้มีความโดดเด่นในด้านนี้ ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ถูกต้อง และสามารถสรุปใจความสำคัญและใจความรองเพื่อนำมาเขียนสรุปความได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเขียนนี้เป็นการทำกิจกรรมแบบกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับปัญญาด้านมนุษย์สัมพันธ์และเป็นปัญญาด้านที่โดดเด่นมากสำหรับกลุ่มเป้าหมายนี้ ทำให้นักเรียนช่วยและให้ความร่วมมือกันในการออกความคิดเห็นภายในกลุ่ม เน้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม มีการระดมความคิด (Brainstorming) อีกทั้งมีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายงานที่ทำร่วมกัน จากการสังเกตการทำงานกลุ่ม พบว่าในกรณีที่เพื่อนบางคนไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน จะมีนักเรียนภายในกลุ่มที่เก่งกว่าคอยช่วยเหลือ ทำให้นักเรียนเหล่านั้นไม่รู้สีกดดันหรือมีความวิตกกังวลน้อย ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นตามลำดับ

2.2 บทบาทผู้สอน ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ จากการสังเกตในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความวิตกกังวล ความกดดัน ความเครียด และขาดความเชื่อมั่นในการเขียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการพูดคุยแบบเป็นกันเอง เพื่อสร้างบรรยากาศผ่อนคลายและสบายๆ ในการเขียน และที่สำคัญ ก็คือ การให้กำลังใจเพื่อเป็นการเสริมแรงบวกแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนลดความวิตกกังวลในการเขียนและมีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้น นอกจากนี้ การให้ข้อมูลย้อนกลับของครูต่องานเขียนของนักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษได้ เมื่อนักเรียนเขียนงานเสร็จ ผู้วิจัยจะต้องทำการประเมินงานเขียนเพื่อให้นักเรียนทราบถึงจุดเด่นและจุดด้อยของตนเองทั้งแบบกลุ่มและแบบเดี่ยว เพื่อนำไปปรับปรุงในการทำงานเขียนครั้งต่อไปให้มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น ดังที่ Li and Luca (2012, pp. 2-3) ที่กล่าวว่า ข้อมูลย้อนกลับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการประเมินความก้าวหน้า จะเห็นได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนางานเขียนของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Chitravelu et al. (1995) ที่กล่าวว่า การประเมินงานเขียนจะช่วยให้ นักเรียนวิเคราะห์งานเขียนของตนเอง และช่วยให้นักเรียนพัฒนาคุณภาพงานเขียนของตนเอง ทำให้ผู้วิจัย พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับในทางบวกก่อนแล้วจึงค่อยให้คำแนะนำ ทำให้ส่งเสริมแรงจูงใจทางบวกในการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้นและผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

3.1 กิจกรรมพหุปัญญาส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สำหรับกิจกรรมส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยออกแบบเป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไปพร้อมกับสติปัญญาด้านอื่น ตั้งแต่ขั้นก่อนการอ่าน-หลังการอ่าน กิจกรรมก่อนการอ่าน คือ การระดมความคิด (Brainstorming) ว่าเรื่องที่จะเรียนเกี่ยวกับเรื่องอะไร กิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ คือ เมื่อนักเรียนอ่านบทอ่านจบทีละย่อหน้า ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนตีความ และรู้จักคิดวิเคราะห์ กิจกรรมหลังการอ่าน คือ นักเรียนถามตอบเรื่องที่อ่าน และการเขียนผังเรื่องราว/การเขียนผังความคิด เพื่อสรุปข้อมูล รวมทั้งอภิปราย

กลุ่มแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลจากเรื่องที่ได้อ่านและนำข้อมูลเหล่านี้ไปแยกแยะใจความสำคัญ ใจความสนับสนุน แล้วนำไปเขียนสรุปความ ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไปพร้อมกับการเรียนรู้ภาษาตั้งแต่ขั้นก่อนการอ่าน-หลังการอ่าน สอดคล้องกับแนวคิดของ Albitz (2007) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาไม่เพียงแค่มุ่งเน้นในวิธีการสอนภาษาเพียงเท่านั้น แต่ผู้สอนควรมุ่งเน้นการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ไปพร้อมกัน ดังนั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการกระบวนการคิดวิเคราะห์ในทุกขั้นตอนของการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่สูงขึ้นหลังการใช้กิจกรรมพหุปัญญา

3.2 กิจกรรมพหุปัญญาส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งส่งเสริมรูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและนักเรียนโดยมีการปรึกษาหารือร่วมกัน กิจกรรมพหุปัญญาส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยออกแบบ จะเป็นกิจกรรมแบบกลุ่ม จากการสังเกต พบว่า แต่ละกลุ่มมีการแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม ทุกคนช่วยกันคิดหาคำตอบในวิธีการที่แตกต่างกันออกไป จะเห็นได้ว่าทุกคนในกลุ่มต่างมีการปรึกษาหารือ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีจนสามารถค้นพบความรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Wilkinson et al. (2010) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการอภิปรายภายในกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนช่วยกันค้นหาความรู้ และหาทางแก้ไขปัญหามาจนสามารถสร้างองค์ความรู้ที่แท้จริง สอดคล้องกับหลักสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของ Phuvipadawat (as cited in Pintupan, 2008) ที่สรุปหลักสำคัญว่า เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด โดยเน้นความร่วมมือ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากหลักการเหล่านี้ ส่งเสริมนักเรียนให้มีความร่วมมือในการทำกิจกรรม นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลภายในกลุ่ม จนสามารถค้นพบความรู้ที่แท้จริงด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมพหุปัญญาในแต่ละด้านในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นการจัดการกิจกรรมที่ส่งเสริมและตอบสนองความต้องการของนักเรียนและพัฒนาสติปัญญาด้านอื่นๆ ไปพร้อมกัน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกละผ่อนคลาย มีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ การเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการสอน

1.1 ควรบริหารจัดการเวลาในการสอนให้รัดกุม เนื่องจากการพัฒนาพหุปัญญา จำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียน ผู้สอนควรจัดการเวลาในการสอนให้กระชับและรัดกุม

1.2 ควรสร้างความเป็นกันเองระหว่างนักเรียนกับผู้สอน จะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกผ่อนคลาย ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 ควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การสร้างตัวการ์ตูนที่เคลื่อนไหวผ่านบทอ่านที่เป็นเรื่องราว

1.4 ควรออกแบบกิจกรรมการสอนคำศัพท์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ได้นานยิ่งขึ้น เช่น การสอนคำศัพท์ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5

1.5 ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถาม หรือการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนความรู้ และการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ เพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำการวิจัยโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญาในระยะยาว เนื่องจาก เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมและตอบสนองความต้องการของนักเรียนและพัฒนาสติปัญญาด้านอื่นๆ ไปพร้อมกัน ทำให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

2.2 ควรนำวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญา ไปทดลองกับนักเรียนในระดับอื่นๆ เช่น ระดับประถมศึกษาตอนปลาย หรืออุดมศึกษา

2.3 ควรนำวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมพหุปัญญาไปทดลองกับรายวิชาอื่นๆ

References

- Albitz, R. S. (2007). The what and who of information literacy and critical thinking in higher education. *Portal: Libraries and the Academy*, 7(1), 97-109.
- Association of Southeast Asian Nations. (2008). *Charter of the association of Southeast Asian Nations*. Retrieved January 12, 2015, from http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/asean/files/Charter_TH+EN.pdf [in Thai]
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of educational objectives, handbook 1: Cognitive domain*. New York: McKay.
- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (2008). *Guiding for measurement and evaluation for learning*. Bangkok: Ministry of Education. [in Thai]
- Cambell, C., Cambell, B., & Dickinson D. (1999). *Teaching & learning through multiple intelligences*. Massachusetts: A Viacom.
- Chitravellu, N., Sithamparam, S., & Choon, T. S. (1995). *ELT methodology, principles and practice*. Fajar Bakti: Kuala Lumpur.
- Christison, M. A. (1996). Teaching and learning languages through multiple intelligence. *TESOL Journal*, 6(1), 10-14.

- Duangloy, M. (2015). Factors affecting English reading problems of students of Rajamangala University of Technology Krungthep. *Journal of Industrial Education Rajamangala University of Technology Thanyaburi*, 3(1), 153-167. [in Thai]
- Esther, S. P. (2012). *Increasing Motivation: Introduction of MI-based Activities into EFL reading classes*. (Master thesis). Madrid, Spain: Complutense University of Madrid.
- Gardner H. (1985). *Frames of mind: The theory of multiple intelligences*. New York: Basic Books.
- Gardner, H. (1993). *Multiple intelligences: The theory and practice*. New York: Basic Books.
- Habib, S., Ahmad, M., Zohreh, K., & Saeed, K. (2012). The effect of instruction based on multiple intelligences theory on the attitude and learning of general English. *English Language Teaching*, 5(9), 45-51.
- Jing, J. (2013). Teaching English reading through MI theory in primary schools. *English Language Teaching*, 6(1), 132-140. DOI: 10.5539/elt.v6n1p132
- Kaewta, S. (2014). *The effect of using 5 easy-steps for summarizing to improve summary writing ability among Mathayomsuksa 1 students in the semester of the academic year 2014 at the Prince Royal's College*. Retrieved January 15, 2015, from <https://academic.prc.ac.th/TeacherResearch/ResearchDetail.php?ID=1511> [in Thai]
- Lazear, D. (1991). *Seven ways of teaching: The artistry of teaching with multiple intelligences*. Palatine, Ill.: IRI Skylight.
- Li, J., & Luca, R. D. (2012). Review of assessment feedback. *Studies in Higher Education*, 37(1), 1-16.
- Ministry of Education. (2003). *National Education Act of B.E. 2542 (1999) and the Amendments (No.2) B.E. 2545 (2002)*. Bangkok: Printing Express Transportation Organization of Thailand. [in Thai]
- Office of the Basic Education Commission. (2008). *Handbook of a competency appraisal for basic education students based on the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: The Agricultural Co-Operative Federation of Thailand. [in Thai]
- Pintupan, H. (2008). *Student-centered learning: The importance of education reform*. Retrieved December 26, 2017, from <http://www.moobankru.com/teacharticle.html> [in Thai]
- Rinehart et al. (1986). Some effects of summarization training on reading and studying. *Reading Research Quarterly*, 21(4), 422-438.
- Sinder, D. P. (2001). *Multiple intelligence Theory and foreign language teaching* (Doctoral dissertation). Salt Lake City, UT: University of Utah.

- Thanakong, K. (2017). Using communicative language teaching activities to enhance English listening-speaking abilities and grammatical knowledge among undergraduate students. *Journal of Education Naresuan University*, 19(4), 51-64. [in Thai]
- Torat, B. (1991). *Teaching English as a foreign language*. Nakhon Pathom: Faculty of Education, Silpakorn University. [in Thai]
- Wilkinson, I. A. G., Soter, A. O., & Murphy, P. K. (2010). Developing a model of quality talk about literacy text. In M.G. McKeown & L. Kucan (Eds.), *Bringing Reading Research to Life* (pp. 142-169). New York: The Guilford Press.
- Zennure, E. G., & Ismail, D. U. (2016). Effects of multiple intelligences activities on writing skill development in an EFL context. *Universal Journal of Educational Research*, 4(7), 1687-1697.